

III.

REGNUM MORTUORUM.

Nro. 83.

*Secretum litterarum commercium inter vivos
et vita functos.*

Ex mundo superiore.

Elysium-Meum.-Die Veneris. Decr 1809. (Neov. 14 Nov. 1809.)

Eginardo — in Elysio.

Ignosce, sis, Nobilis umbra! sacram tuam
abs me turbari requiem. Recordatio tuorum
temporum quæ nostræ ætati analogæ videntur,
eo me permoverunt, ut te vadem, prædemque eorum,
quæ in medium adferre lubet, adpellem.

Atror Bellona Sepulcro tuo in urbe Seeligenstadt continuo pepercit. Non quidem Abbatia hodie amplius est, augustum nihilominus monumentum in Ecclesia, ad quod quivis Germanus, ipse exterus, grato animo & veneratione percitus, urnam tuam cum monumentum theutonici sensus honoris contempletur.

Sed manum ad analogiam!

Carolus Magnus 4 bella adversus feros Saxones ante gerenda habuit, quam eos ad deditioem perduceret. Continuo, dum alibi occuparetur, seditionem excitarunt, ejus ditiones adgressi sunt. Analogia cum nostræ ætate incidit in oculos;

Postea Europa eade ab occasu Romæ amplius non vidit imperium quam fuerat, Caroli M. Aequabat id Universali Monarchiæ. Ad eam referebatur divisiã orbis nostri pars; puta: Portugallia, Hispania, Gallia, Italia, Helvetia, Belgium & Germania. Omnes has provincias, ut ut lingua; legibus, Religionibus, rationeque status [disparis, Carolus nihilominus in politicam Unionem connexuit. Ut vero, jugi sæpe sui pertæsus in obsequio contineret, opus erat continua serie Illustrum ingeniorum dominantium, quali ipse pollebat, absque hac lapsus & divisio Imperii, mole sua laborantis Carolingioi prædici potuit eam certitudine. — Successores Caroli tam extensi dominatus incapaces erant, ipsi ab ejus probe expenso systemate desciverunt, quo factum: ut domus suæ ruinam promoverint.

Hodierne Galliarum Imperans majores fecit occupationes, quam Carolus Magnus.

Hollandia, Italia, Germania, Helvetia, & ora Adriæ prout pars Poloniæ Gallicas victorias viderunt, & experiebantur; Hispania & Portugallia de præsentis in eodem versantur eardine, brevique post victorem conspiciunt. — At ejus Systema nequaquam est Caroli Magni, nec quale Anglorum in Indiis orientalibus. Satis ei est, Statibus existentiam non adimere, verum eorum solum bellicas vires ad suos fines secum jungere; non ille ditionibus imperare vult, sed eas amicos credere, ut ii æqua ratione conatus suos in-

tendant; non vult ille ex orbis parte nostra unum Statum condere, verum eam in plurimum minorum Statuum molem mutare, quorum nullus preponderantem actum exercere volet. — Ejus magnitudo æque, ac amplius patet Caroli Magni magnitudine, & intuitu hujus analogia inter utrumque intercedit. Verum ejus systema diuturnitatem majorem pollicetur, quam Caroli.

Carolus M. occupationibus suis exactis ovans Romam profectus Anno 800 Imperatorem occidentis promulgandum se & inaugurandum curavit. Restauravit is Imperium Cæsarium, anno 476 cum Romulo Augustulo collapsum. Ineruit insigni suo Romanam aquilam, suisque vexillis, ad summam dignitatem indicandam. — Omnis eorum nota Europa ei paruit. Ubivis victor operam dedit ut suis ditionibus leges procuraret, viresque maritimas consequatur.

Aquilæ jam insident Gallicanis signis; Napoleoni Hispania & Portugallia domanda restat; quod brevi acturus. Roma Cæsarea libera urbs est, — utrum analogiam inaugurationis Romæ prosequi volet? — Id certum: potentiam suam navalem pacato Continente restauraturum, amplificaturumque; — Fortassis Imperium Orientale in Russia, occidentale in Gallia contemplabimur — & tum analogia perfecta est.

Imperia excipit interceditque Domus Austriaca, semper potentissimus adhuc Europæorum reliquorum Statuum tam ratione numeri

incolarum, quam extensionis geographicæ. Durum, & pertinax quidem novissimum erat bellum, at continuo problema: an duo magni Status soli Europæ arbitria libraturi essent, irresolubile manebit, & tum — cum tempore consilium. —

Interim executio Conditionum pacis nondum definita est. Sequens officiosa relatio notionibus coordinandis servire potest.

Parisii 9. Nov. Monitor hodiernus continet initam vigore Art. 12. Pacis Vindob. die 26. Oct. inter Principem Neocomensem, & C. a Urbana Viennæ Conventionem militarem, ex qua hæc excerpta:

„Cum prima decessio, utpote Moravia intra 14 dies a permutatione Ratificationum locum habere debeat, idecirco hæc provincia die 4. Nov. ex integro deseretur, & quidem Brunensis & Zaoimensis Circuli die 2. Nov.

Cum secunda decessio utpote ex Hungaria, Vindobona, & ejus territorio, parteque Gallicæ Austriæ reliquæ, mense ab permutatione Ratificationum consequi debeat, ideo Gallicæ foederatæque Copiæ die 20. Nov. loca, stationes, & ambitus deserturæ, quos fortassis in hungarico solo & territorio adhuc tenent.

Ubi conditiones solutionem stipularum Summarum aut in pecunia, aut in litteris Cameralibus respicientes impletæ fuerint, tum Claves urbis Vindobonæ per fungentem officio Gubernatoris Officiali per S. M. Imperatorem Austriæ denominando consignabuntur.

Usque 20. Nov. Vienna cum territorio, videlicet pars Circuli Inf. Viennensis, Sylvæ, primæ: Demarcationis lineæ ad occasum ex toto a Gallicis copiis deserentur.

Hæc linea porrigitur per Tullnam, hinc ad Stassdorf, Baumgarten, Fanum S. Sig-harti, Rappolden, Kraking, montem Henri-ci, ad diversorium Preisbaum, arcem Brei-tenfurt, Strigaviam, per Hochleiten & For-stennerhusam usque Sittendorf, Rothbergam, Gaden, Siegenfeld, Badenam, usque ædem pauperum Neostadii ad portam, & antrorsum Gûaselderfam, & hinc Ebenfurtum.

Eodem die 20. Nov. integra pars Galli-ciæ Austriæ relicta evacuabitur.

Quoniam tertia excessio, nempe ex Au-ustria Inferiore, 2 mensibus a tempore per-mutatarum Ratificationum locum habere de-beat, propterea hi Districtus, ex quibus hæc provincia constat, die 20. Dec. evacuabuntur.

Quia 4. postremaque excessio residuarum videlicet Tractatu non cessarum provinciarum Districtuumque sesqui tertio a permut. rati-ficat. die locum habere debet, dictis provin-ciis et Districtibus die 4. Jan. 1810 de integro decedent.

Ore maritima, parsque Imp. Regique Ita-liæ cessa seqv. ratione occupabitur:

Die 14. Nov. Urbs Flumen cum littorali hungarico Gallico tradetur exercitui.

Occupatio littoralis usque Dalmatiam & totius Imperatori Galliæ cessæ partis Croatiæ usque viam vallis Savanæ proxime conse-quetur.

Durante evaenatione littoralis Copia Gallicæ Insulas ab eo pedentes, quæ ab Austriacis tenentur, & occupatæ habentur, occupabunt.

Quævis nosocomia, omnis proprietas, promtuaria, res tormentaria, & navalis suppellex, Suse Maj, Gallia Imperatoris, & præscriptis terminis auferri nequeens sub inspectione Gallici Præfeci & Commissarii relinquetur. Ratificatum in Schönabrun 27. Oct. 1809. C. a Wrbna — Alex."

Vindob. 4. Nov. Ex aulico hospitio Tata seqv. Jussu ad exercitum emanavit: „Bello finem feci beatos quietis fructus subditis meis largiturus, ut Salus eorum incertis fortuitisque eventis nequidquam pateat amplius. Edidere illi evidentia fidelitatis, ferventis studii sui in quibusvis periculis argumenta, hacque ratione vinculum firmiter indissolubiliusque colligatum est, quo Imperans bonis subditis adstringitur. — Agnosco in exercitu meo, cujus factorum quovis tempore intimo cum animi sensu meminero, fulcrum solii mei, præsidium & vadimonium futuræ subditorum meorum quietis. — Reperit is novissimis cruentis præstis æstimationem, & admirationem orbis, innumera exempla inconcussæ fidei, fidelitatisque in personam meam, maximam prætensionem ei largiuntur amoris mei, certissimumque vadimonium grati mei animi. Ejus prosperitas, ejus prærogativa & deinceps summo cordi curaque mihi erit.

Merita singulorum pro animi desiderio mel remunerari in præsentis rerum articulo.

quo Salus omnium eorum concivium juxta
 cura mea est, nequaquam possum, nihilomi-
 nus strenuo exercitui meo summum grati
 contenti & animi, quod sub his adjunctis ede-
 re valeo, edam documentum: præter nume-
 rosas jam jam factas promotiones, & mili-
 tiæ collatas gratificationes, distributionem
 pro quovis agmine exercitus ordinis There-
 siani Crucum, aureorum, & argenteorum
 virtutis bellicæ memorialium numismatum
 peculiaribus præmiis connexorum fieri jussi.
 Jubeo una celebrari Ordinis Conventum (Ca-
 pitulum) & Comissionis numismatum, ut quis-
 quis eminente & strenuo facto merita fecisse
 existimat, suas prætensiones in medium pro-
 ferre possit; cuius jus impertiendum. Pax
 exercitum ex arena reducit jam. Cum fidu-
 cia exspecto conservaturum eum germana
 strenuitate junctum disciplinæ spiritum, amo-
 ris patriæ, Concordiæ cum Civibus, quæ ad
 præsens animatus erat; sensum jure partum
 ejus valoris nequidquam extinguendum,
 quemquelibet Superiorum ejus in eum ad
 finem connisurum: ordinis spiritum, internæ-
 que Constitutionis servandi, quæ sola diu-
 turnam tranquillitatem, æstimationemque ne-
 strorum finitimorum tutam præstando est.

Tatæ 24. Octob. 1809.

subscr.

Franciscus.

B I O G R A P H I A.

Eginhardus (Eginardus) unus de nobili-
 bus aulæ Caroli Magni in ea educatus tam
 extimos progressus fecit in Scientiis artibus.

que ut eum Imperator Secretarium suum denominaret, quæ statio dignitate Status hodie ministri æquiparari potest. Ea ætate tituli non fuerunt, adeo frequentes, ac hodierna. Postmodum ei filiam suam Emmam desponsavit, una munus Supremi ædificiorum Inspectoris contulit. Carolo defuncto Eginardus in Coenobio reliquam vitam exigere decrevit, dimissa Conthorali, quæcum posthac ut soror et frater vixit. — Ludovicus Pius diversas ei Abbatis conferre voluit, quas omnes deprecatus, solam, quæ Seligenstadt dicta, acceptavit, quam dotavit, & cui primus Abbas præfuit, ibique 939 obiit. Ostenditur hodie in ejus urbis Abbatiæ Ecclesia sepulcrum, in quod ejus, uxorisque exuvie conditæ perhibentur; ceterum desunt historica documenta, quando, & an ibi ejus uxor obierit. Habemus ab Eginardo Biographiam Caroli Magni & Gallicos annales ab Anno 741—829, habentur & multæ ab eo epistolæ, ad Cognitionem illius ætatis & historię maximi ponderis. Eginardus elegantissimus scriptor erat suæ ætatis. Ejus opera latino idiomate scripta sunt. — (Hæc Biographia secundum commune optimorum de Eginardo scriptorum judicium elaborata est.)